

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 90. Ferrariensis Cardinalis in Conclavi ad Papatum adspirans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

§. XC.

*Ferrariensis Cardinalis in Conclavi
ad Papatum adspirans.*

Sæcul. XVI.

A.C. 1555.

Enimvero justis de more Julio perso-
lutis numero triginta septem Car-
dinales tum Romæ agentes sacris co-
mitiis initium fecere, portisque pro
veteri more obstructis Ascanio Corneo,
seu de Cornia Romanæ urbis Regimen
tradiderunt, frustra obluctantibus Ro-
manis Proceribus, qui hoc sibi jus com-
petere contendebant.

Pallav. c. II.
num. 2.

Cum autem Cæsarei, ac Galli Car-
dinales, qui inter se diffidebant, brevi
animadverterent, quod ad summum Pon-
tificem ex eorum sententia eligendum
in præsentī conclavi numero inferiores
essent, hinc Ferrariensem Cardinalem
ad sua studia pertrahere nitebantur, (*)
huic

(*) Continuator Cæsareos æque, ac Gal-
los Cardinales Ferrariensi Cardinali suffraga-
tos esse affirmat ex Pallavicino, qui tamen id
solis Gallis adscribit his verbis: *In comitiis
vires Gallorum spem fecerant ascendendi Fer-
rariensi Cardinali, ipsorum antesignano, cui
Et ob familiæ potentiam, Et ob animi dotes alii
fautores non deerant, quapropter Cæsariani,
studentes ab hoc discrimine se subducere, ad
ejusmodi Purpuratum oculos converterunt, cui
plausus communis faueret, adeoque facilis esset
ascensus, talis Cervinus erat.*

Sæcul. XVI. huicque, cum Pontificatum ambiret
A.C. 1555. (*) spem faciebant, quod illum in su-
 premum Ecclesiæ caput eligere vellent,
 quamvis id nunquam in mente habuis-
 sent (**). Attamen Cæsar illis,
 quos sibi adhærere noverat, Cardina-
 lem S. Floræ commendabat, simulque
 Mantuani, & Tridentini merita datis
 literis plurimum deprædicabat, suam-
 que erga utrumque Cardinalem existi-
 mationem verbis amplissimis testaba-
 tur. Verum cum interea Ferrariensis
 Cardinalis sibi fautores conciliare stu-
 deret, Mantuanus Cardinali S. Floræ
 præsentis Cardinale Tridentino expone-
 bat, quod Ferrariensi, cum ipsi sangui-
 ne junctus esset, suo suffragio accedere
 velit. Ea res Cardinalem S. Floræ eo
 magis commovebat, quo magis perti-
 naci silentio Tridentinus mentem suam
 celabat; tandem vero Tridentinus, ut
 Mantuanum a suo proposito dimoveret,
 eidem

(*) Rursus Continuator Ferrariensem ac-
 cusat, quod ipse Papatum ambierit, cum ta-
 men Pallavicinus referat, quod Galli, spem
 Ferrariensis sustinuerint, eoquod hic Cervino,
 quem Cæsarei eligendum censebant, plurimum
 adversaretur.

(**) Hæc igitur dolosa simulatio imputari
 nequit Cæsareis Cardinalibus, qui non alium,
 quam Marcellum eligi cupiebant.

eidem significabat, quod sententiam Cæ-^{Sæc. XVI.}
 faris menti tantopere adversam conci- ^{A.C. 1555.}
 pere vereretur: ast Mantuanus ad hæc
 duntaxat respondit: „plurimum sane
 „mihi debet Cæsar, eoquod illius com-
 „moda tam ardentem procurare stu-
 „deam:„ hoc responsum Cardinalis
 S. Floræ dissimulanter ferens, discessit,
 moxque Lottinum Amicum suum in-
 visens eidem totam nuperi colloquii se-
 riem exposuit: hi igitur diu delibera-
 bant circa media, quæ in hac rerum
 vicissitudine magis essent opportuna,
 tandemque concludebant, prævenien-
 dum esse Cardinalem Mantuanum, eo-
 quod tantopere Cæsaribus partibus ad-
 hæreret. Attamen non adeo certa, ut
 non pauci existimabant, erat Ferrari-
 ensis Cardinalis spes; quin imo potius
 ex adverso affirmari potuit, quod is a
 Pontificatu vix non certe fuerit exclu-
 sus; quippe eorum nonnulli, qui in eun-
 dem, ne res suas deteriores redderent,
 sua suffragia conferre pollicebantur, post-
 ea disertis verbis S. R. E. Camerario
 Cardinali sponderunt, quod Ferrar-
 iensis electioni aperte obluçtari vellent,
 quamprimum de illo eligendo serio agi
 animadverterent. Ampliorem spem ha-
 bebat Mantuanus Cardinalis; extra om-
 nem enim dubii aleam erat positum,
 quod, si Ferrariensis unacum tota sua
 factio-

Sæcul. XVI factione Gallica, cujus ipse caput erat,
A.C. 1555 ad Mantuanum accessisset, istius electio
 haud amplius impediri potuisset, atque
 exinde grave Cæsari præjudicium
 fuisset natum. Porro quid ad ejusmodi
 judicium Gallis ansam præbuerit, per-
 cipiamus.

In præcedentibus Purpuratorum
 comitiis Mantuanus Cardinalis Im-
 peratori complacendi studio abreptus
 Ferrariensi suum suffragium dare recu-
 sabat, in præsentem autem Conclavi pa-
 lam profitebatur, quod eidem suffra-
 gari velit; quamvis enim optime sci-
 ret, quod ipse Ferrariensis in Gallia-
 rum Regis aula primi Ministri officio
 fungeretur, nihilominus sat vero simile
 est, quod potius ex indignatione in Cæ-
 sare concepta, quam ex sincero erga
 Cardinalem Ferrariensem affectu suam
 mutaverit sententiam. Hæc suspicio
 exinde ortum trahit, eoquod Carolus V.
 paulo ante Ferdinandum Gonzagam
 Mantuani Cardinalis fratrem offende-
 rit, cum ei Mediolani administrationem
 ademerit: Insuper constabat, quod to-
 tius anni prioris decursu frequenter Fer-
 raria Mantuam Cursores ultro, citro-
 que fuerint ablegati: unde suspicio in-
 valescebat, quod ambo hi Principes de
 secreto quodam foedere inter se ineundo
 agerent: Porro Cæsaris rebus oppido
 ad-

adversum fuisset, si Galliarum Rex duos Principes adeo potentes in Longobardia ad suas partes pertraheret, ac vel Cardinalis Mantuanus, vel Ferrariensis in Papam eligeretur, quorum uterque Gallis faveret.

Sæcul. XVI.
A.C. 1555.

§. XCI.

Actum de Cardinale S. Crucis in Papam eligendo.

His rationibus permotus Cardinalis Camerarius Gallorum factioni Pallav. l. c. ce-ep, Principum vol. 3. p. 161. dere statuit: ut igitur utriusque Cardinalis Mantuani, ac Ferrariensis fautores ab eorum sententia dimoveret, Sanctacrucium Cardinalem Galliarum Regis amicitia, atque amicorum numero potentem eligendum proposuit. Hic idem Cardinalis a Paulo III, qui Principis S. Floræ Avi sui frater erat, Collegio Cardinalium accensebatur: hunc itaque in Papam eligere consultius censebat, quam in ceteros duos Mantuanum, & Ferrariensem conspirare, quamvis eorum alter Cæsari minus acceptus foret, eoquod Ferdinandus Gonzaga Mantuani Cardinalis frater, cum adhuc Mediolanensem urbem regeret, omnia hujus Ducatus loca minus munita satis explorata haberet, & Ferrariensis quoque Dux, cum pecuniis abundans urbes oppido munitas, ac Mediolanensi Duca-